

KÚRIA

Bfv.III.926/2015/6.szám

A Kúria Budapesten, 2015. év december hó 17. napján meghozta a következő

v é g z é s t:

A magánokirattal visszaélés vétsége és más bűncselekmény miatt U. Z. és társa ellen folyamatban volt büntető ügyben F. I. II. rendű terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálv a Veszprémi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2.Bf.334/2014/6. számú ítéletét a II. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, és az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Veszprémi Járásbíróság a 2014. április 10. napján kelt 7.B.1217/2013/17. számú ítéletével a II. rendű terheltet bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345. §) mondta ki bűnösnek, és ezért 40 napi tétel, napi tételenként 1500 forint pénzbüntetésre ítélte azzal, hogy a pénzbüntetést meg nem fizetése esetén 40 nap fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Rendelkezett ezen túl bűnügyi költségről és az egyéb járulékos kérdésekről.

Az ítélet ellen a II. rendű terhelt tekintetében bejelentett mindkét irányú fellebbezés alapján eljáró Veszprémi Törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét a 2015. január 20. napján kelt 2.Bf.334/2014/6. számú ítéletével e terhelt tekintetében akként változtatta meg, hogy cselekményét az 1978. évi IV. törvény 276. §-

a szerint magánokirat hamisítás vétségének minősítette, és a pénzbüntetés egy napi tételének összegét 3000 forintban állapította meg. Az így kiszabott 120.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetén fogház fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre rendelte átváltoztatni. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyta.

A jogerős másodfokú ítélet ellen a II. rendű terhelt védője a Be. 416. § (1) bekezdés d) pontjára alapítva nyújtott be felülvizsgálati indítványt a törvénynek megfelelő határozat meghozatala érdekében. Arra hivatkozott, hogy a Veszprémi Törvényszék a súlyosítás tilalmának megsértésével emelte fel a pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1500 forintról 3000 forintra. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetését követően az ügyész a jogorvoslati nyilatkozatának megtételére 3 napi gondolkodási időt tartott fenn, és ez a határidő fellebbezés benyújtása nélkül eltelt. Az ügyész a 3 napi gondolkodási idő lejártát követően nyújtotta be a II. rendű terhelt terhére a büntetése súlyosítását célzó fellebbezését, amely ezáltal nem volt joghatályos, s így a másodfokú bíróságnak nem volt törvényi lehetősége a pénzbüntetés súlyosítására sem.

A Legfőbb Ügyészség nyilatkozatában (BF.1045/2015/1.) a felülvizsgálati indítványt nem tartotta alaposnak, és a támadott másodfokú határozat hatályában fenntartását indítványozta. Arra utalt, hogy az elsőfokú bíróság 2014. április 10. napján kihirdetett ítélete kapcsán a jogorvoslati nyilatkozat megtételére az ügyész által fenntartott 3 napos határidő utolsó napja vasárnapra esett, ehhez képest a 2014. április 14. napján telefax útján benyújtott, a büntetés súlyosítását célzó ügyészi fellebbezés nem volt elkészítve, ezért nem volt akadálya a II. rendű terhelt pénzbüntetése súlyosításának sem.

A Kúria a felülvizsgálati indítványt a Be. 424. § (1) bekezdése alapján tanácsulésen, a Be. 423. § (4) és (5) bekezdése szerinti terjedelemben bírálta el, és megállapította, hogy az nem megalapozott.

A büntetőper iratai alapján igazolt tény, hogy a Veszprémi Járásbíróság 2014. április 10. napján kihirdetett ítélete ellen a tárgyaláson jelen volt ügyész a fellebbezésének bejelentésére 3 napot tartott fenn, míg a II. rendű terhelt felmentésre irányuló fellebbezést jelentett be. Az is megállapítható, hogy az ügyész a járásbíróság elsőfokú ítélete ellen a büntetés súlyosítására irányuló fellebbezését 2014. április 14. napján telefax útján benyújtotta, s e fellebbezés ugyanezen a napon 13 óra 33 perckor a járásbírósághoz megérkezett.

Tény végül, hogy az ítélet kihirdetését követő 3. nap vasárnap lévén munkaszüneti nap volt.

A fellebbezés benyújtására az ügyésznek nyitva álló 3 napos határidő eljárási határidő. Ennek következtében a Be. 64. § (2) bekezdésének második mondata szerint e határidőbe nem számít be az a nap, amelyre a határidő kezdetére okot adó körülmény - jelen esetben az első fokú ítélet kihirdetése, és a három napos gondolkodási idő bejelentése - esik (tehát április 10-ike), a Be. 64. § (3) bekezdése szerint pedig, ha a határidő utolsó napja munkaszüneti nap, a határidő a következő munkanapon jár le.

A Be. - másodfokú eljárás időpontjában hatályos - 325. §-a (3) bekezdése szerint nem a határozat kihirdetésekor bejelentett fellebbezést írásban vagy telefax útján az elsőfokú bíróságnál kell benyújtani. (2012. január 1. napja óta egyébként számítógép útján is lehetőség van a fellebbezés benyújtására.)

E rendelkezések következtében az ügyésznek az elsőfokú bíróság ítélete ellen a járásbírósághoz telefax útján benyújtott fellebbezése - amelyet egyébként 2014. április 15. napján írásban is előterjesztett a bírósághoz - joghatályos fellebbezésnek tekintendő.

A Be. 354. § értelmében az első fokú bíróság által kiszabott büntetést a másodfokú eljárás eredményeképp csak abban az esetben lehet súlyosítani, ha a terhelt terhére fellebbezést jelentettek be. A terhelt terhére bejelentett fellebbezésnek kell tekinteni azt a fellebbezést, ami a terhelt bűnösségének megállapítására, bűncselekményének súlyosabb minősítésére, a büntetésének súlyosítására, ill. a vele szemben büntetés helyett alkalmazott intézkedésnél súlyosabb intézkedés megállapítására, vagy az ilyen intézkedés helyett büntetés megállapítására irányul.

A joghatályos ügyészi fellebbezés a kiszabott büntetés súlyosítását célozta, ezért nem sértette meg a súlyosítás tilalmára vonatkozó eljárási szabályt a Veszprémi Törvényszék azzal, hogy a II. rendű terhelt pénzbüntetése egy napi tételének összegét az általa alkalmazott 1978. évi IV. törvény 51. § (3) bekezdésének korlátai között felemelte.

Miután a Be. 416. § (1) bekezdés d) pontja szerint a jogerős ügydöntő határozat felülvizsgálatának akkor van helye, ha a bíróság határozatának meghozatalára a súlyosítási tilalom megsértésével került sor, meghatározott, a felülvizsgálati indítványban felhozott felülvizsgálati ok nem valósult meg.

A Kúria a Be. 423. § (5) bekezdése szerint eljárva az indítványban támadott ügyben a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontja szerinti ún. feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést nem észlelt.

A kifejtettekre figyelemmel a Kúria a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt és a másodfokú bíróság jogerős határozatát a Be. 426. §-a alapján hatályában fenntartotta.

Bár ez a felülvizsgálatnak nem volt tárgya, észlelte a Kúria, hogy mind az első-, mind a másodfokú bíróságnak a meg nem fizetett pénzbüntetés átváltoztatására vonatkozó rendelkezése megfogalmazásában téves. A másodfokú bíróság által alkalmazott 1978. évi IV. tv. 52. § (2) bekezdése szerint a meg nem fizetett pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztést úgy kell megállapítani, hogy egy napi tétel helyébe egy napi szabadságvesztés lép. Ezzel egyébként tartalmilag megegyezően rendelkezik a Btk. 51. § (1) bekezdése is, miszerint ha az elítélt a pénzbüntetést nem fizeti meg, azt vagy annak meg nem fizetett részét kell szabadságvesztésre átváltoztatni. E rendelkezéseknek a határozatok átváltoztatásra vonatkozó rendelkezése nem felel meg.

E rendelkezésekhez képest akkor járt volna el helyesen a törvényszék, ha a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak átváltoztatásáról akként rendelkezik, hogy a pénzbüntetés vagy annak meg nem fizetett része helyébe lépő szabadságvesztést úgy kell megállapítani, hogy egy napi tétel helyébe egy napi szabadságvesztés lép, egynapi tételenként kell szabadságvesztésre átváltoztatni.

A Kúria végzése ellen a fellebbezést a Be. 3. §-a (4) bekezdése, a felülvizsgálatot a Be. 416. § (4) bekezdés b) pontja zárja ki. Az ismételt felülvizsgálati indítvány benyújtásának kizártságára vonatkozó tájékoztatás a Be. 418. § (3) bekezdésén, valamint a 421. § (3) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2015. december 17.

dr. Márki Zoltán s.k. a tanács elnöke, dr. Belegi József s.k.
előadó bíró, dr. Székely Ákos s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő
SzP